

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

for, at virksomheden i disse tilfælde anses for opfinder. Bestemmelsen må ses som et naturligt supplement til lovens øvrige bestemmelser om arbejdstageres opfindelser.

Forslagets hovedbestemmelser er §§ 5 og 8, der hører nøje sammen. Medens § 3 knæsetter, hvad der, således som jeg tidligere har redegjort for, allerede nu må anses for at være gældende dansk ret, nemlig at arbejdstageren principielt har retten til de af ham gjorte opfindelser, giver § 5 arbejdsgiveren ret til i visse tilfælde at kræve opfindelsen overdraget til sig for et eller flere lande. Det drejer sig om to grupper af opfindelser: for det første sådanne opfindelser, som arbejdstageren er nået til gennem sin tjeneste, og som kan udnyttes af arbejdsgiveren i dennes virksomhed, for det andet sådanne opfindelser, der angår en arbejdstageren af arbejdsgiveren stillet, nærmere angiven opgave. Disse opfindelser må virksomheden normalt anses for at have en særlig og en berettiget interesse i at udnytte, og det er derfor fundet rimeligt at bestemme, at arbejdstageren har pligt til at overdrage dem til arbejdsgiveren, hvis denne ønsker dette.

De øvrige bestemmelser i lovforslaget er det næppe nødvendigt at gennemgå nøjere under hensyn til, at der er redegjort indgående for disse i betænkningen, hvortil jeg skal tillade mig at henvise.

Efter forslaget til lov om ændring i lov om patenter, jfr. lovbekendtgørelse af 1. september 1936, ophæves § 3, stk. 3, i lov om patenter, hvorefter ingen, så længe han er ansat i statens tjeneste og i et tidsrum af 3 år efter udtrædelsen deraf, uden vedkommende ministers samtykke kan få patent på en opfindelse, om hvilken det kan antages, at han helt eller delvis er nået til den gennem sit arbejde for staten. Den pågældende bestemmelse i patentloven har såvidt vides aldrig været benyttet til skade for tjenestemændene, og forsåvidt er der ingen anledning til at ophæve den. Indenfor kommissionen har det imidlertid været hævdet, at den allerede ved sin eksistens kan virke hemmende på en tjenestemand's opfinderinitiativ. Når statens tjenestemænd inddrages under loven om arbejdstageres opfindelser, synes bestemmelsen i alle tilfælde overflødig, og ministeriet har derfor kunnet tiltræde forslaget om at ophæve denne bestemmelse.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne anbefale de to lovforslag til hurtig og velvillig behandling.

Dernæst vil jeg tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om forlængelse af lov nr. 500 af 20. december 1950 om bortsalg af visse brugte personmotorkøretøjer*. Denne lov blev tidsbegrænset til 1. november 1951, og det foreslås nu, at loven forlænges for 1 år, nemlig til 1. november 1952.

I overensstemmelse med den bemyndigelse, loven indeholder, udfærdigede handelsministeriet i januar 1951 de nærmere regler for bortsalg af de af loven omfattede personautomobiler. Det bestemtes heri, at bilerne principielt skulle bortsælges ved offentlig auktion, dog med en adgang for ejeren til at sælge automobilet gennem en automobilforhandler efter indhentning af skriftlige tilbud, der forelægges automobilfordelingsnævnet til godkendelse. I tiden indtil udgangen af august måned er der ialt bortsolgt 930 personmotorkøretøjer af den pågældende art til et samlet beløb af 7,1 mill. kr. Heraf er 2,9 mill. kr. i henhold til loven tilgæet vejfonden, medens restbeløbet, 60 pct. af nettoprovenuet, er udbetalt til automobilenes ejere. Af de 930 motorkøretøjer er 675 solgt ved offentlig auktion, medens ejerne for 255 vognes vedkommende har benyttet sig af adgangen til at sælge vognene gennem automobilforhandlerne.

De priser, der er opnået ved auktionssalgene såvel som ved salg gennem forhandlerne, har ligget således, at de 60 pct. heraf, der efter loven tilkommer motorkøretøjets ejer, vel er en betydelig, men efter omstændighederne ikke urimelig pris for de pågældende køretøjer, og erfaringerne må derfor siges at give udtryk for, at den ved loven fastsatte deling af salgsprovenuet med 60 pct. til ejeren og 40 pct. til vejfonden i praksis har vist sig rigtig.

I den tid, der er gået, siden loven blev gennemført i slutningen af 1950, er forholdene på det pågældende område ikke undergået væsentlige ændringer. Landets økonomiske forhold har desværre ikke tilladt nogen forøgelse af importen af personbiler, og priserne på brugte personbiler ligger stadig på samme højde som brugtvognspriserne i efteråret 1950. Da loven har fungeret tilfredsstillende og virket i overensstemmelse med sin hensigt, har man ikke ment, at der er anledning til at foretage ændringer i forbindelse med den foreslåede forlængelse for et år.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig og velvillig behandling af det høje ting.